

אשה שהפילה בזנות לפני נישואיה ולא אמרה לבעלה, וכעת בעלה עומד לפני

פדיית בכורו לשווא

"אמר רב יהודה אמר רב המוצא כלאים בזוג פושטן אפי' בשוק מ"ט אין חכמה ואין תבונה ואין ענה לנגד ה' כ"מ שיש חלול השם אין

חולקין כבוד לרב" וברכות י"ט,כו

מצעי אבותי

הארי"ש אלושיב ניצ"ץ מדורות קודמים
נחני מדוינו ונסטר פשיטה טובה פאיל
102 והאיר דור יתום.

הארי"ש אלושיב נולד אחר שנים רבות
לאביו ר' אלה אלושיב חתנו של
"הצל הפש" שמרכו שאיר את הצולט
מרכה ששאה פרו, בן יחיד היה
לאוריו.

רבות נכתב על שקידתו המופלאה של
הארי"ש בתורה וצל פשוטו, סדר יומן
ממשק עצמות שנים היה קבוצ, קט
משיית בליזה ויושב ולומד אלא הרץ
מבלי להפסיק לראש.

צמח התורה של היה אלא אלות,
מריכוז עצום אפילו לעת זיקנתו
התבונן חקר והתנחל בלימוד התורה.

זכות התורה צמחה לו לראות
צאצאים לרוב וזכה לראות בחיי חיותו
אם נכדי נייט, כל בניו וחתינו ת"ח
עדושים בנייבט האר"ח קנייבסקי, ר"צ
אויבאק, הארי"ש זילברשטיין וצד.

מעשה באשה, בעלת תשובה, שזינתה לפני נישואיה, וכשנישאה לא גילתה לבעלה שהפילה לפני נישואיה. כעת, לאחר נישואיה, נולד לה בן. בן זה לפי גדרי ההלכה אינו בכור פטר רחם, שהרי הפילה לפני כן, אלא שבעלה חושב שבנו זה הוא בכור ועומד כעת לפני פדיית בנו. הבעיה בפדיית בן לשווא הינה הברכות שמברכים בעת הפדיון שהינם ברכות לבטלה. האשה פוחדת לספר לבעלה שמא יופר שלום הבית. שאלה זו באחת מצדדיה נוגעת לעניינו האם אומרים את הכלל "כל מקום שיש חילול ה' אין חולקין מקום לרב" שהרי כאן יש חילול ה' בברכות לבטלה, מול כבוד האשה ושלום הבית.

הרא"ש והרמב"ם נחלקו בשאלה האם גם כשעובר העבירה עובר אותה בשוגג אמרינן כל מקום שאין חילול השם אין חולקים לרב, לשיטת הרא"ש וכך פסק הרמ"א, בשוגג אין להודיע לעובר העבירה ואילו לשיטת הרמב"ם וכמוהו פסק גם השו"ע, גם בשוגג אומרים "אין חולקין כבוד לרב" נמצא מעתה שאשה זו לשיטת השו"ע תהיה חייבת להודיע לבעלה ולשיטת הרמ"א לא תהיה חייבת להודיע.

אולם רבים מפוסקי זמנינו פסקו למעשה שלא להודיע לבעלה מאידך פסק הגרי"ש אלישיב זצ"ל שחייבת האשה להודיע לבעלה אע"פ שלכאורה הבעל יעבור כן בשוגג, שיטתו צריכה עיון שהרי פסק הלכה מפורש הוא ברמ"א שבשוגג אין אומרים כלל זה.

ביישוב שיטתו, אמר הגר"א נבנצל שליט"א שיש חילוק בין אדם שלובש כלאים בשוגג לבין אדם שעוד לא עבר את העבירה וכעת עומד לעבור בשוגג, אדם שלבש כלאים בשוגג ועובר כבר את העבירה אין צורך להפרישו אחר שכבר התחיל את העבירה אולם אדם שעוד לא עבר את העבירה וכעת עומד לעבור את העבירה אין לתת לו לעבור את העבירה ואין זה בכלל מחלוקת השו"ע והרמ"א אלא לכ"ע צריך להודיע לעובר העבירה.

הלכה כפשוטה – עיקרי ההלכות

- א. אסור ללכת בבית קברות עם תפילין או ציצית גלויים, כמו"כ אסור ללמוד תורה ד"א על יד קבר או בבית הקברות.
- ב. כבוד הבריות דוחה כמה מאיסורי רבנן אולם אינו דוחה איסורי דאורייתא בקום ועשה.
- ג. נשים חייבות בתפילה [לשיטות שחובת התפילה מהתורה חייבות מדאורייתא ולשיטת שתפילה מדרבנן חובתן דרבנן] וברכת המזון ובמזוזה אולם פטורות מק"ש.
- ד. הרהור לאו כדיבור הוא ולכן אם מחמת אונס הרהר בלבו ק"ש והסתלק אח"כ האונס צריך לחזור ולקרוא ק"ש שנית, אולם יש פוסקים שהרהור כדיבור.
- ה. אין להתפלל כשנזקק לצרכיו ואם התפלל, אם לא יכול להעמיד עצמו שיעור הילוך 72 דקות, כשנזקק לגדולים חוזר ומתפלל וכשנזקק לקטנים אינו חוזר ומתפלל ומ"מ לכתחילה צריך לבדוק עצמו, כמו"כ אסור להתפלל ולקרוא ק"ש מול ערווה או שער באשה או מקומות הגלויים באשה [כמרפק וכו'], בעל קרי מותר בדברי תורה ובתפילה.